

prima instanță: A. Roșca
instanța de apel: A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș

dosarul nr. 3ra-689/18

ÎNCHEIERE

6 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Asociația Obștească „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” și Anna Verenico

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Obștești „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” în interesele Annei Verenico împotriva Societății pe Acțiuni „Cet - Nord” cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Asociația Obștească „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” în interesele Annei Verenico și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 12 decembrie 2016, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 3 mai 2016, AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” a depus cerere de chemare în judecată în interesele Annei Verenico împotriva SA „Cet - Nord” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că Anna Verenico s-a adresat la SA „Cet – Nord” cu solicitarea de a fi anulat ordinul nr. 230 din 30 noiembrie 2011, totodată, solicitând și eliberarea copiilor calculelor efectuate, care stau la baza prevederilor pct. 1, 2A, 2B și 3 din ordinul contestat, cu eliberarea informației despre persoana care a efectuat calculele respective, precum și copia ordinului prin care a fost aprobată comisia, creată în baza prevederilor pct. 4 din ordinul menționat.

Relatează că în luna decembrie 2015, Anna Verenico a primit răspunsul nr. V-01-11/827 din 23 decembrie 2015, la care au fost anexate doar o parte din

copiile documentelor solicitate, totodată, fiind informată că un anumit ordin privind crearea comisiei speciale care ar soluționa posibilitatea recalculării, nu există.

Consideră că ordinul SA „Cet – Nord” nr. 230 din 30 noiembrie 2011 este unul ilegal.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor din Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2000 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Solicită admiterea acțiunii și anularea ordinului SA „Cet – Nord” nr. 230 din 30 noiembrie 2011.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 12 decembrie 2016, a fost respinsă acțiunea ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel declarată de AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” în interesele Annei Verenico și menținută hotărârea primei instanțe.

La 6 aprilie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” și Anna Verenico au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului și casarea deciziei recurate.

În motivarea recursului au invocat că la materialele dosarului lipsesc documentele solicitate de recurenți și prezentate de către intimat și anume, copiile autentificate a ordinului SA „Cet – Nord” nr. 230 din 30 noiembrie 2011, precum și copiile neautentificate a acestui ordin în limba de stat și în limba de circulație internațională, deși acestea au fost anexate și instanța de judecată a constatat faptul că în registrul ordinelor SA „Cet – Nord” persistă doar copia în limba rusă a ordinului nr. 230 din 30 noiembrie 2011.

Menționează că potrivit copiei scrisorii ANRE a RM nr. 05/C/406 din 26 octombrie 2015 se menționează că SA „Cet – Nord” și-a însușit competența Guvernului RM și a emis actul administrativ, fapt ce contravine prevederilor legale, însă instanța de apel a refuzat să anexeze copia acestui răspuns la materialele dosarului.

Având în vedere prevederile art. 13 din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, reiterează că SA „Cet – Nord” nu este împuternicită să emită ordine cu caracter normativ.

Consideră că instanța de fond și instanța de apel au interpretat în mod eronat prevederile din Legea contenciosului administrativ.

Evidențiază că ordinul SA „Cet – Nord” nr. 230 din 30 noiembrie 2011 este un act administrativ cu caracter normativ.

Prin urmare, având în vedere prevederile art. 14 și 17 din Legea contenciosului administrativ, remarcă că termenul de 30 de zile prevăzut în această normă nu se referă la actele administrative cu caracter normativ.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” și Anna Verenico este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” și Anna Verenico urmează a fi considerat inadmisibil din motiv că este depus cu omiterea termenului de declarare.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 120), care a fost recepționată de către AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” la 11 ianuarie 2018, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție (f. d. 121), iar corespondența expediată în adresa Annei Verenico a fost returnată ca fiind nereclamată (f. d. 123).

Astfel, în conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin prisma normei enunțate, în speță se constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă pentru AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” din data de 12 ianuarie 2018, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei contestate, ca urmare ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind 12 martie 2018.

Iar în privința corespondenței expediată în adresa Annei Verenico care a fost returnată în adresa instanței de apel de către Oficiul Poștal, cu mențiunea „*nereclamat*”, instanța de recurs reține prevederile pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, care definește *trimiterea nereclamată* ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza *nesolicitării sau refuzului de recepționare* a acesteia.

Drept urmare, faptul că destinatarul Anna Verenico nu a solicitat ridicarea de la Oficiul Poștal a plicului cu decizia motivată a Curții de Apel Bălți din

28 noiembrie 2017, nu poate fi considerat ca necomunicare a deciziei instanței de apel, ca urmare și depunerea recursului în termen.

Mai cu seamă aceasta deoarece, fiind cert că AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” a depus cererea de chemare în judecată în interesele Annei Verenico, care la fel a semnat cererea de chemare în judecată, dânsa urma să se informeze de soarta dosarului, despre care avea la cunoștință și să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt însă ignorat, ce a generat omiterea termenului de declarare a recursului.

Astfel fiind, având în vedere că cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel a fost depusă de către AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” și Anna Verenico numai la 6 aprilie 2018, se consideră a fi cu omiterea termenului de 2 luni, prevăzut art. 434 alin. (1) CPC.

În acest sens se vor reține și prevederile art. 263 Cod civil, care reglementează calcularea termenelor de un an și de o lună și care indică că termenele de un an și de o lună se calculează fără a se ține cont de curgerea lui neîntreruptă, se consideră că *luna are 30 de zile* și anul—365 de zile.

Ca consecință, termenul de 2 luni de declarare a recursului, care conform alin. (2) art. 434 CPC, este unul de decădere și nu poate fi restabilit, urma a fi respectat întocmai de către recurenții AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” și Anna Verenico.

La acest segment se va reitera că o astfel de soluție este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenții au depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de AO „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” și Anna Verenico urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Asociația Obștească „Societatea pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor din Bălți” și Anna Verenco se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton